

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Grunden til, at jeg på ingen måde er overbevist om, at regeringen har ret, er, at det er der ikke ret mange der er. Med undtagelse af en enkelt professor ved et universitet her i hovedstaden, som i øvrigt også er imod EU, har jeg simpelt hen ikke kunnet finde nogen uden for huset, der støtter regeringen. Jeg har ikke kunnet finde nogen.

Jeg skal nu tage et meget konkret eksempel: Regeringen støtter hele sin udlændingepolitik på en sag fra Holland, der blev afgjort ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i 1999. Ud fra den siger man, at der, medmindre der er uoverstigelige forhindringer, godt kan gives afslag på familiesammenføring. Regeringen forholder sig overhovedet ikke til, at den sag drejer sig om en udvisning af en dybt kriminel. Den handler ikke om familiesammenføring. Den handler ikke om et ægtepar, der bare gerne vil have lov til at være sammen. Den handler om en dybt kriminel og udvisningen af ham. Alligevel baserer man hele sin jura på en sag, man ikke kan basere sin jura på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om det forslag til vedtagelse, der er fremsat af ordføreren for forespørgerne, fru Elsebeth Gerner Nielsen, m.fl., blive foretaget tirsdag den 3. maj 2005.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 53:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af uafhængigt klagenævn for familiesammenføringer.

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Anne-Marie Meldgaard (S), Steen Gade (SF), Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.

(Fremsat 1/4 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Regeringen kan ikke støtte et forslag om at etablere et særligt uafhængigt klagenævn i familiesammenføringssager. Ifølge forslagsstillerne kan et uafhængigt klagenævn bidrage til at sikre en større grad af gennemskuelse og offentlig indsigt i administrationen af udlændingeloven.

Det er endvidere anført, at et nyt uafhængigt nævn ligesom Flygtningenævnet bør udgive en årlig praksisberetning om sin virksomhed, herunder om grundlaget for nævnets afgørelser. Det er i den forbindelse anført, at en årlig praksisberetning vil skabe åbenhed om udviklingen af retspraksis og styrke retssikkerheden og, som det står i forslaget, frem for alt give Folketinget bedre mulighed for at følge med i og få indsigt i administrationen af lovgivningen.

Jeg har meget svært ved at følge forslagsstillerens begrundelse for forslaget. Familiesammenføringssager behandles i dag af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Integrationsministeriet. Styrelsen og ministeriet skal i sagsbehandlingen følge de almindelige forvaltningsretlige regler, herunder reglerne om aktindsigt, høring og begrundelse. Integrationsministeriets afgørelser kan indbringes for domstolene og Folketingets Ombudsmand. Hertil kommer, at jeg som politisk ansvarlig minister kan blive stillet til regnskab over for Folketinget for administrationens behandling af familiesammenføringssager.

Kl. 13.35

Jeg har i dag svaret på forespørgsel nr. F 9 om forholdet mellem familiesammenføringsreglerne og den europæiske menneskerettighedskonvention. Der har i dette folketingsår været to samråd om administrationen af familiesammenføringsreglerne, ligesom jeg og den tidligere integrationsminister har svaret på en lang række spørgsmål fra udvalget og enkelte folketingsmedlemmer på området.

Jeg har på den baggrund vanskeligt ved at se, hvordan oprettelsen af et uafhængigt klagenævn vil kunne give mere gennemskuelse og offentlig indsigt i administrationen af udlændingeloven. Jeg vil i den forbindelse pege på, at en model svarende til Flygtningenævnet vil betyde, at Folketinget ikke på samme måde som i dag har en minister at stille til ansvar for administrationen af reglerne på familiesammenføringsområdet.